

حاضرتر و دلسوزتر مخلص نخواهید داشت! بامید خدمات آینده، حالا از بندگان عالی استدعاى یک مرحمت خیلی بزرگ دارم، ترسید استدعاى من تلافی صدمات گذشته نیست، زیرا که صدمات و خرابایها بقدری زیاد شد که دیگر خارج از قدرت دولت عليه است که بتوانند عشر آن را تلافی نمایند. حالا متنهای توقع من این است که اگر ممکن باشد اقلاً باین خرابایها یک حدی بگذارید و این مرحمت بسته به همت عالی است که مخصوصاً امروز بروید بحضور بندگان اقدس همایونی روختناده و پس از عرض متنهای عبودیت و تشکر بسته از آستان مرحمت و بسته پروری شاهنشاهی التماس نمائید که مثل بنده دولتخواه قدیم و فدوی مخصوص را بیش از این در تکلیف حق شناسی و ارادت فطری خود سرگردان و مضطرب و معذب نگذارند و از روی یک رأفت و عظمت همایونی سرنوشت بندگی موا بانگشت مرحمت مقرر فرمایند، امر اقدس هرچه باشد در این مقام تاریک آفتاب یک حیات تازه و منشاء هزار قسم تشکر و عبودیت بی انتها خواهد بود.^{۱۰}

۱۸۹۰ تیر ۲۷

پاپنامه «بندگی بین جنگجویان کشور».

نسر شفیعی محمد بابون عزیز

پرخواست بگنجینه شفیعی میرزا شاهزاده
بدهندگانی کیم باز کافی شفیعی میرزا شاهزاده
دانشجوی داریو یکم نسبت می‌رساند می‌تواند
این دو همراه باشند و این دو همراه باشند
باشند و این دو همراه باشند و این دو همراه باشند
باشند و این دو همراه باشند و این دو همراه باشند
باشند و این دو همراه باشند و این دو همراه باشند

لکھاں
لکھاں
لکھاں
لکھاں
لکھاں

دیگر می خواستند این را بخواهند و همچنان که
آنها را بخواهند آنها را بخواهند و همچنان که
آنها را بخواهند آنها را بخواهند و همچنان که
آنها را بخواهند آنها را بخواهند و همچنان که
آنها را بخواهند آنها را بخواهند و همچنان که

سند شماره ۱۶- نامه میرزا ملکم خان پس از عزل از مقامات (قسمت دوم)

سند شماره ۱۴-نامه میرزا ملکم خان پس از عزز از مقامات (قسمت سوم)

اشاء اللہ صدق و معنی این عریضه عبیدانہ بنده این دفعه به یعنی همت عالی بدرستی معروض
و از روی توجه کریمانه توضیح خواهد شد، و اگر خدای نخواسته این عریضه هم جوابی نداشته
باشد اقلاً قدمگاه بفرمائید که وصول آن را اشاره نمایند و اگر مستحق این مرحمت آخری هم نباشد
سکوت بندگان عالی را لابد جواب صریح خواهم شمرد و در آنصورت هم باز بدون هیچ مزاحمت
تازه مخلص دائمی جناب اشرف امجد خواهم بود. ملکم.» سند شماره ۶۱

پیشنویس نامه‌ای است که در رجب ۱۳۰۹ - امین‌السلطان به حجه‌الاسلام « حاج میرزا حسن شیرازی » مرجع تقلید شیعیان درباره سوابق و اعمال « ملکم » نوشت و از کارهای « جمال الدین افغانی » هم اشارات جالبی دارد.

« حجه‌الاسلام »، ملاذاً‌الانما، قبله و امیدگاهها، از آنجا که اعظم مواهب و عطایای خداوند خالق وهاب را نسبت بخود در دنیا و آخرت و در هر باب حصول نعمت افتتاح ابواب مکاتبه خدمت جناب مستطاب‌العالی دام افضاله المتعالی علی الاذاین الى الاعالی می‌دانم و شکر هر نعمت هم فرضیه ذمه‌تدین هر مسلم در عالم اسلام و انسانیت است و بشکرانه این نعمت و موهبت لازم می‌شمارم خاطر شریف مطهر جناب مستطاب عالی را از خنایا و زوایای امور و حقایق صحیحه عالیه و ظهور شرور مقدسین دین اسلام من دون القصور قرین استحضردارم تا بر حسب تکلیف عظیم و جلیلی که در ایام غیبت حضرت حجۃ عجل الله فرجه در مذهب اسلام دارید اقدام فرمائید، لهذا با نهایت احترام بتصدیع خاطر عالی آن‌جناب مستطاب که مخزن علوم ربانی و ملمهات سبحانی است می‌پردازم که اگر چه حالت کفر و زندقه « ملکم » نام که حالا در لندن می‌باشد بر تمام ارباب نطن و اضطراب و روشن و لاث و مبرهن است که علاوه بر ارتداد فطری و ملی و کفر بعد از اسلام در مدت عمر از هیچ‌گونه افسادهای خفی و جلی در انفصام و انصرام حبل‌المتین ملت اسلام خودداری نکرده است، مومنی‌الیه پسر « میرزا یعقوب ارمی » اهل جلفای اصفهان بوده داخل معلمین یونانستان رفته در حالتی که ظاهراً اسلام قبول کرده بود، بعد از مراجعت حالت غواصی از او ظاهر بوده و در هر موقع خیانت فطری از او شایع می‌شده که عرض تمام آن موجب زحمت است، از جمله درسی و دو سه سال قبل که از فرنگستان به ایران مراجعت کرد، برای اجرای نیات خبیثه خود به انواع جبله و تدلیس و تلبیس مخفیانه در طهران اسباب فراموشخانه ایجاد و تأسیس نمود و عقول بعضی عوام کالانعام را با آن دام ربود، متدرجأ ثلمه در حصن حسین دین و آئین مسلمین انداخت و به اغوای اطفال و عوام و جهال پرداخت و همه را از اسلام ترهیب و بکفر و زندقه و ظلام ترغیب و محرمات شرع را مباح حتی تزویج را بدون صیغه عقد و نکاح تزویج ساخت تا آنکه از برکت باطن شریعت مطهره مظہر آیه مقدسه « بکفر بعضهم بعض و بعن بعضکم بعضاً و مأويکم النار و مالکم من ناصرين » شد، این زندقه و ابتلا واضح و برملا گردید، ذات مقدس مبارک اعلیحضرت قوبشوک شاهنشاه اسلامیان پناه خلد الله ملکه و سلطانه که راعی این رعیت و حامی و حافظ حوزه اسلام می‌باشد و در حراست اسلام و فراهمی اسباب سعادت انانم بی اختیارند فوراً او را با پدرش از طهران مطرود و از درگاه ملت پناه خود مردود فرمودند و صفحه ایران را حتی المقدور از لوث زندقه زدودند

تا به بغداد و از آنجا به اسلامبول رفته بسفارتخانه دولت ایران در اسلامبول ملتجی و در آنجا معتکف و بذنب خود معتبر و از آن عقاید تائب و به جاده مستقیم ظاهراً آثب شد ولی قلب مبارک همایونی که مرأت افاضات سبحانی است اطمینان حاصل نفرمودند تا آنکه مرحوم حاج میرزا حسینخان مشیرالدوله وزیر مختار ایران مقیم اسلامبول در اوقاتی که ذات کامل الصفات همایونی بزیارت عتبات عالیات عرش درجات مشرف بودند به رکاب ظفر نصاب مبارک مشرف شده مراتب توبه و اناية ملکم را با تائید حلف و قسم بعرض رسانیده بعد از ارتقای خودش بمرقات صدارت اعظم، ملکم را از اسلامبول دعوت و اعادت نموده ملکم نیز توبه و ایمان خود را به ایمان حلف و ایمان مؤکد نموده متعدد حفظ حقوق مقدسۀ ملت و دولت اسلام و وقاره احترام شریعت خیرالانام علیه و آله الصلة والسلام در همه جا گردید و بسمت سفارت دولت ایران مأمور لندن شد وسالی بیست هزار تومان از طرف قرین الشرف ملوکانه برای مصرف این منظور اسلامیت ظهور به او مرحمت و انواع مكرمت در حق او رعایت میشد، لكن بمفاد آیه وافی هدایة «قدکانت آیاتی تلى عليکم فکشم على اعقابکم تنكصون مستبکرون به سامراء تهجرون» آنهمه آیات عنایات سلطانی و مواهب سبحانی را کان لم یکن نموده به فطرت اولیه عودت نمود اما در نظر انور همایونی ثابت نبود تا آنکه برای رویت شیمه و رویت خارجه نسبت به اسلام و فحص و تفتیش شهودی و عینی از تکاليف محافظت شریعت سیدالانام بصفحات فرنگستان مسافت فرمودند و دیده بصیرت و بینای خود را بتمام مهام گشودند، ملکم که از این درجه تعمق نظر و امعان فکر و غور خاطر الهام اثر همایونی غفلت داشت فرصت را غنیمت شمرده همت بر تضییع شأن رفع این ملت گماشه از جمعی تجار با ثروت آنجا قریب چهل هزار لیره در خفا گرفته قرارنامه «لاطربی» که در ظاهر عبارت با اعتبار و در معنی و حقیقت ترویج و انتشار قمار که حرام صرف و منافی حکم الله الملک القهار بود، با آنها منعقد نموده بعرض رسانید و به اعتبار وزیر مختاری خود امضا کرد، مقاد قدسی آیه شریفه «انما الخمر والمسير والانصب والازلام رجس من عمل الشيطان» بنظر شریعت اثر همایون ملوکانه آمده فوراً امر محکم و حکم مؤکد بر الغا و ابطال آن فرمودند. این بندۀ نیز فوراً ابطال آن را به ملکم و بساير مردم از خاص و عام اعلام نمودم، تجار و اصحاب ثروت که به ملکم پول داده بودند و نکول او را از ردودای وجوده مشاهده نمودند بمقابلۀ آمدند، ملکم نیز در این دو سه سال آنچه می‌توانست در مدح و قدح و مذمت اسلام و فسادهای وخیمه در روزنامه‌های فرنگستان طبع و نشر نمود و منجمله روزنامه موسوم به «قانون» بود.

که البته نسخه آن بعرض جتاب مستطاب عالی رسیده و خامت عبارات روزنامه مزبور و سوء

نیات ملکم بر قلب الهام پذیر جنابعالی هویدا شده است، چون این تدلیس را مؤثر نیافت تدلیس جدید ورزیده خواست آن قرارنامه را که لغو و باطل شده بود بر عایا و تجار دولتهای دیگر که از ابطال و الغای آن بی خبر بودند بفروشد و بدست آن دولتها بخوبی ملت و ترویج این قمار و معصیت بکوشد، این بنده بمامورین و سفرای ایران که در پایتخت دولت آلمان و سایر دول هستند دستورالعمل دادم که بطلاق قرارنامه لاطری را بتمام دول اعلام و در روزنامه‌جات آن بلاد و صفحات طبع و نشر نمودند که بالکلیه محل نفرت عموم ملل گردیده است، اکنون که ملکم از این تدلیس هم یاًس حاصل کرده بمفاد آیه کریمه «وَاذَا قَبِيلَ لَهُمْ اتَّبَعُوا مَا انْزَلَ اللَّهُ قَالَ وَالْأَيْمَانُ نَصِيعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ابْشِرْنَا وَلَوْكَان الشیطان یدعوهم الى عذاب السعیر افتقاء بآباء ارامنه خود نموده بعناد خود افزوده محض مشوب نمودن خاطر شریف مظہر جناب مستطاب عالی دام افضاله عرضه شی از قول رعایای ایران ساکن خاک عثمانی خطاب بجناب مستطاب عالی جعل و بقلم خود مسوده و در لندن چاپ کرده باین بنده بخط خودش کاغذی نوشته و از دستورالعملی که در الغاء و ابطال اقرارنامه مزبور بسفیر ایران مقیم برلن و سایر سفرای ایران داده بودم بنده راسرزنش و تهدید نموده است، که اگر با خیال او همراهی نکنم این نسخه عربیه جعلی را بهم جا انتشار خواهد داد و از شدت خیانت در کاغذ خود یکماه مهلت داده که اگر همراهی با او نکنم بعد از سی روز بهم را بفرستد، محض اثبات و ایصال این مستله عین کاغذ خط ملکم را با نسخه چاپ شده عربیه مجعله لفأ تقدیم که ملاحظه و استحضار حاصل فرمایند و اگر چنین عربیه شی از منتشر نماید مجعله بودن این عربیه بر خاطر عالی جناب مستطاب عالی واضح و مسبوق باشد، شهد الله و کفی به شهیداً که بر ذمه هدایت آن جناب مستطاب در این زمان غیبت حضرت حجت عجل الله فرجه واجب است که حالات مردود این کافر فطری و مرتد ملی به مردم بی خبر مسکین بلکه بعلمای اعلام دین مبین واضح و اعلام فرمائید و کذلک از جمله اسبابی که چندی است این خبیث بدست آورده و او را نیز مثل خودش به لعن ابدی سپرده است، شخص شیخ جمال الدین نامی است که مدتها مدد خود را در مملکت روسیه و افغان از اهل سنت و جماعت قلم داده و روزنامه‌های خیلی خطرناک در قدح تشیع چاپ و منتشر می‌کرد، بعد از آنکه دولت ایران حالت او را بدولت روس معلوم نمود فراراً میان افغانها رفته باعث قتل قریب هزار نفر رجال و نساء و اطفال شیعه‌های «هرات» و جاهای دیگر شد، در افغانستان هم ترویج آثار ملت و مذهب ذات لهب بایه از او ظهور یافت و مطروح شد و پارسال بطهران آمده متزلی مرتب و محفلی از بایی و دهربی مرکب مهیا و برباکرد و متدرجاً جمعی از عوام اصل من الانعام را جلب و بعاید باطلة خود هدایت و جذب نموده از اختفای این خباثت تجاوز و به

تجاهر و علایه جسارت کرد، لهذا محض حفظ دائرة مطهرة تشیع و وقاریه زمام انتظام از جانب سنی الجوانب همایونی حکم به نفی او از این بلدان و طهارت طهران از دنائی آن وجود مردود شد، از طهران به بصره و بغداد و اسلامبول حرکت، چون در همه جا خبائث و شرارت را مکشوف و معروف بود، مجال اقامت نیافته عنان خبائث را بلندن پایتحت انگلیس تافته در آنجا ملکم او را و او ملکم را یافته و با یکدیگر پس از ملاقات عقد موآخات نموده لوایح عربی العباره در قبایح دولت سلام نوشته و چاپ و نشر نموده که البته همه بعرض جناب مستطاب عالی رسیده و محض اطلاع خاطر عاطر یک نسخه تازه آن را که تازه طبع و نشر نموده است و از ملاحظه آن هر مسلم را که رائحة اسلام بمشام او رسد و عرق حمیت اسلامیت در بدن او روئیده باشد مرتعش و از غیرت منقلب می‌سازد لفاظ تقدیم نمودم قرائت و اطلاع حاصل خواهند فرمود، مقصود از تطبیل ذیل این ذریعه و تصدیع خاطر شریعت مظہر آن جناب مستطاب سه چیز است، یکی معرفت کامل در حق این دو نفر، دیگر آنکه خاطر مظہر جناب مستطاب عالی از این نوشتگات خبائث بینات مسبوق گردد که اگر بعرض عالی بررسد فوراً بنظر اقدس اثر بیاورید که از این قبیل است و مقصد عمدۀ دیگر آنکه محض ارضاء الله و حفظاً لاحکم الله و شریعته رسوله، بهترکش لازم و مقتضی شمارید بفهمانید و اعلان و اعلام فرمایند که مردم بیچاره بدام زندقه این زنادقه و امثال آنها گرفتار نشوند. مهر امین‌السلطان^(۱)

(سند شماره ۶۲)

امین‌السلطان به سفير انگلیس ضمن نامه‌اي اعلام کرد که میرزا ملکم خان معزول است و سمعتی ندارد دستوراتی صادر نمایند که او در مجالس رسمي از طرف دولت ایران حضور نیابد.

ملکم این نامه را در ۱۳۰۸ (یک سال و نیم پس از معزولی
و سلب عناوین بواسطه قرارداد لاتاری) به اتابک نوشته است

«لندن ۹ جون ۱۸۹۰ - هتلند پارک - فدایت شوم اگر چه سوار ایران شده‌اید و حق دارید که مراد داخل آدم نشمارید اما هیچ عیب ندارد ما چند دقیقه مثل آدم چند کلمه صحبت خودمانی بداریم. در تلفراف پنجم جون می‌فرمایند همه آن الثنائیها یک دفعه امکان ندارد. یعنی چه، شما جمیع صدمات دولتی و مادی و معنوی را در آن واحد برس من جمع می‌کنید و در مقام تلافی می‌فرمایید، همه اصلاحات یکدفعه ممکن نیست.

دیکھو میرب ملنا خواه عالی اب بیت کو دیکھو فرست داد

در گزینت اندیش مردم نیز بسته شد ^{۱۸۹۱}

بر علاوه مکنن از هزار ^{۱۸۹۰} تا زیرینه شدن

از من بنده برگشته مدت مردم را در ۱۸۹۰

هر سه میلیون بیان شد

دویی میس زنگنه خواهد

(۱) ترجمه نلگران «مالزی بودی»، باخطه نواب، روی کاغذ رسمی سفارت انگلیس چنین است . ترجمه . از جناب لاردا نایز بوری بشارت دافر ۱۱ مارچ ۱۸۹۱ بر حسب خواهش اهل بعثت اقدس شاه که پتوسط جناب اشرف امین‌السلطان ابلاغ یافته امداده بود، احکامات سدور یافته که «مالک خان» از تمام مجالس درباری خارج باشد و توشتاجات او بتوسط اداره «فوارین افیس» فرستاده نخواهد شد (تاریخ فوق همزمان با ماه شaban ۱۳۰۸ قمری است) .

سند شماره ۶۳ - موافقت سفارت انگلستان با پیشنهاد امین‌السلطان

التفاهی زیاد بکدفعه لازمه بزرگی سلطنت است چیزی که خیلی خلاف قاعده است این است که یک دولت حسابی جمیع بی التفاہیها را بکدفعه علی الغفله بر سر یک نوکر وارد بیاورد، شما قدرت را جایز و حسن اصلاح را غیر ممکن می‌شمارید، و انگویی بتنده هیچ التفات نخواسته و نمی‌خواهم، انتظار من فقط تلافی آن ظلم‌ها و صدماتی است که بدون یک دقیقة تأمل و تحقیق بر من روآ داشتند، چندین سفارت را از من گرفتید، جمیع حقوق اعتباری و مادی مرا پایمال کردید، آخر عمر مرا بهزار خفت نالایق سیاه ساختید و حالا می‌فرمایید چون ما در مقام تعمیر خوابی‌ها هستیم بروید به ایتالیا و هیچ خیال نمی‌فرمایید که اگر بخواهم این زندگی که بعد از چهل سال جان کنند در اینجا فراهم آورده‌ام در میان این پریشانی‌ها که مزد خدمات من قراردادید برقیم و بروم به ایتالیا این التفات جنابعالی اقلا صد هزار تومان ضرر تازه بر من وارد خواهد آمد. فرضًا این ضرر را هم بر خود هموار نمودم بچه اطمینان و بچه ذوق پی خدمت تازه بروم.

خیلی غریب است جنابعالی در ابتدای جوانی هفتاد منصب بزرگ دولت را بجیب خود گذاشته‌اید و حالا بجهة تلافی آن همه خدمات ناحق می‌فرمایید، برو بزيارت پاپ، زیرا که ظهور مراحم یک دفعه ممکن نیست.

خلاصه رفیق جان، بیخشید، جناب اشرف وزیر اعظم، مطلب این است که باید همه این پیسی‌ها را که یک دفعه بر سر من آوردید یک دفعه تلافی بفرمایید، مناصب و مقامهای دولتشی مرا

باید بهتر از سابق رونق بدهید و باید جمیع آن امتیازات که بمن وعده شده از قبیل تباکو و غیره و تلافی آن ضررها که بر سر راه یعنی بر سر امتیاز راه آذربایجان بر من وارد آوردن، همه را بدون چون و چرا بمن بدهید آن قراری که سفیر ایران رسماً در اسلامبول بمن داده بدرستی عمل بیاورید می‌دانم که آن امتیازات را بدیگران داده‌اند اما من قبول ندارم و اگر مقصراً بودم داخلی بوعده‌های دولت ندارد، متصر را می‌کشند اما وعده‌های دولت را بعمل می‌آورند و البته از این ادعای خود ابدأ دست نخواهم کشید و شما را بهزار قسم اذیت تعاقب خواهم کرد، شما ملکم خسته و بی عرضه را دیده‌اید اما هنوز ملکم دیوانه را نمی‌شناسید، بجان عزیز شما که شما را ول نخواهم کرد همان طور که شما آخر عمر مواسیاه کردید اول ترقیات شما را زیر و زیر خواهم کرد. بی جهت فریب دیگران را نخورید فراش و میرغضب شما بیشتر است اما از تأثیر نفس این پیر شکسته دل نباید غافل شد، یقین بدانید اگر تاسه روز دیگر جمیع خسارتهای مادی و معنوی مرا بطوری که شایسته معقولیت و بزرگی است تمام‌آ و کاملاً بعمل نیاورید من هم در عالم مأیوسی حضرت جرجیس و پاپ و عمر را جمع می‌کنم و بتائید ایشان اینقدر سعی و تدبیر و افساد و جسارت و دیوانگی می‌کنم که سرکار ایران مدار چرچیل صاحب جمیع مناصب شما را هم در آن واحد بگیرد و شما را بفرستند به بیت المقدس که در پناه دوستان موسوی زیر وبالای اوضاع حالية ایران را به لذت امروزه بسته درست سیر و تماشا بفرمائید. فدای بندگان جنابعالی - ملکم.^(۱) (ست شماره ۶۴)

نامه خلالسلطان به میرزا ملکم خان نظام‌الدوله

«جناب جلالتمام نظام‌الدوله دام اجلاله»

مراسله مودت آمیز مسرت انگیز جنابعالی حصول اطمینان خاطر ماست از ملاحظه اش هزار درجه ملال قلب به نشاط می‌شود خاصه در این اوقات که بر حسب مصالحی چند اعلیٰ حضرت اقدس ولینعمت معظم مقخ امر به اردو زدن در بروجرد فرموده‌اند، واضح است که در چتین نقطه از نقاط مملکت که جز مقاله جمعی الوار بی تربیت گفتگوئی نیست حصول ووصول این مراسله که از فیلسوف دانائی سراپا مشحون به حکمت و اطلاعات مدنیت است چه نوع اثر و ثمر دارد خاصه که از زمان سال مجاعه در تهران جنابعالی را ملاقات نموده و اصفای سخن‌های حکیمانه نموده بودم کتاباً و خطباً بیچ و جه گفتگوئی و استماعی نشده بود ای بی نصیب گوشم وای بینا دلم اکنون این

شنبه

۹ میون ۱۸۹۰

GO, HOLLAND PARK.

دستشم آنچه از این شایر حق دارد و میخواهد
شایر لامس برندله، بند رفته شایر جنگل سجن
جایم. در غرفه غیر پوشیده بر آن شنیده و خوب بگویی

خود نمیخواست بسیج مدت تقریباً هشت سال
بایلیم که کشید و دسته شنیده بده مدت پنج سال
بایلیم کشید که نشاند بزرگ نیست
پس غرفه قدم برداشت بر جای خود رفته شایر رفته
به اتفاق بر زیر گزنداره شد. آنقدر شایر بسیار اصلاح
هزار من جنایه و داشت و حالت خود را نهاد

درین این ریشه: نهاده مزد نهاده از زاده ایه به دین و دین ایه
جنایت آشنا چه بزرگ فلان خود نهاده برعکس اینکه از خود عالم خود را بگویی
بگویی اینی و بگویی اینی پایه مذمت نهاده. بگویی غیر بسیج جنایت از این
جنایت هنوز نهاده بزرگ نهاده در و میگذرد نهاده
نهاده این شما که بوده نهاده بسبکه نهاده در و میگذرد نهاده
نهاده رفیق بن عیشه خوب بزرگ بزرگ علیهم سلطنت هم بوده

نیز بود که مادر داشت خلاصه شعر نوشته باشد از مردم شاهزاده و از ازدواج
دشمن خواهادست گفته بودند و مادر داشت خلاصه شعر حم و کاوه خسته
بدخواهد سوی بهای هاشمه هم بدهید و مادر داشت خلاصه شعر دل نکوه
آل طرد و آن افراد هر در یکدیگر اهل قبیل شدند و مادر داشت خلاصه شعر دل نکوه
فرس بدریان چون خوبید خوش بودند و مادر داشت خلاصه شعر نفس ام برگشته زل

نیز بود که مادر داشت خلاصه شعر نوشته باشد از مردم شاهزاده و از ازدواج
دشمن خواهادست گفته بودند و مادر داشت خلاصه شعر حم و کاوه خسته
بدخواهد سوی بهای هاشمه هم بدهید و مادر داشت خلاصه شعر دل نکوه
آل طرد و آن افراد هر در یکدیگر اهل قبیل شدند و مادر داشت خلاصه شعر دل نکوه
فرس بدریان چون خوبید خوش بودند و مادر داشت خلاصه شعر نفس ام برگشته زل

مراسله خاصیت اکسیری و اثر کمیائی بخشیده و هزار درجه مایه امتنان شده البته به سمع شریف رسیده است که بعد از مراجعت از سفر شیراز و توقف یکسال اصفهان که شرف اندوز حضور اقدس اعلی گردیدم. بین الاقرآن امتیازم داده و در جرگه وزرای دربار قرین افتخارم فرمودند، از آن زمان الی کنون که قریب ده سال است، قانونچه های مرسولی جنابعالی در عوالم مدنیت و آبادی مملکت که می رسد اعم از اینکه در تهران یا محل ماموریت ملاحظه می نمودم که چگونه آداب آبادی ملک را تشریح نموده داد فصاحت داده اید و در جواب هر یک نتیجه های بیغرضانه و تصدیق های محترمانه را اگر در طهران بود لفظاً و اگر هرجای دیگر بود بتوسط نوشته جات معروض می داشتم همین قدر مزاحمت می دهم که حکیم دانائی که مثال جنابعالی هم خود را صرف خدمت ملت و وطن خودمی نماند و خود را فدای ترقی ملت و دولت می نماید بر او لازم است که از تحمل شاق سرتخورد و در اجرای خیال خود لازمه اهتمام و سعی کند و هرچه مطالب عاقلانه و دلایل حکیمانه او باهمال و تغافل بگذرد مایوس نشود و همواره در اجرای خیال خود که مایه ترقی یک مملکتی است جد و جهد را از دست ندهد امروز وضع دولت ایران غیر از سابق است. اغلب در خیال مدنیت افتدۀ همت گماشته اند خیالات واهی سابقه از میان رفته و باندک محرك بیهیجان می آیند موقع موقعي است که وجود یک نفر شخص فیلسوف دانائی مثل جنابعالی در ایران از لوازم است. هرگاه ممکن باشد با یک نحو کان با پیران بیاید. دور نیست که وجود شریف اسباب خیر و اصلاح کلی برای این مملکت باشد. دیگر وسایل آنرا جنابعالی خود بهتر می دانید که اقرب وسیله برای آمدن چیست و اقدامات عالیه را از دست نگذاردید. اینجانب هم بر حسب امر واراده سنیه ملوکانه بعد از مراجعت از این سفر بتوقف قلیلی در اصفهان، احضار بحضور مبارک شده ام و بخواست خداوند در اوایل ربيع الاول حرکت کرده در لو است آن ماه شرف اندوز آستان همین خواهم شد. اگر تا آن زمان اقداماتی در آمدن از طرف جنابعالی بعمل آمد محتمل است که فواید کلی بامید خداوند برای این دولت و ملت از وجود شخصی چون جنابعالی حاصل گردد و نیز دوستانه خواهشمندم که اغلب اوقات از سلامتی حالات مسرت آیات اینجانب را مطلع و مسروق دارید. حالات اینجانب هم بحمد الله قرین صحت و سلامتی است گاهی در طی مراسلات از سلامتی حالات شریف مسروشم دارید فی هشتم شهر ذی قعده الحرام ۹۸ سند

نامه ظل‌السلطان به میرزا ملکم خان

قسمت چهارم

مشروطیت

در دوره قاجاریه هم نهاد مذهبی در برابر حکومت قرار گرفت و علمای دین موقعیت مهمی پیدا کردند چون دولت هم برای انجام بعضی از امور به همکاری علمای احتیاج داشت. «سر جان ملکم می‌نویسد که مجتهدین هیچ مقامی را قبول نمی‌کنند. کاری ندارند جز راهنمایی مردم و حمایت از آنها در برابر حکام، این مجتهدان در نزد مردم موقعیتی دارند که مغور ترین سلاطین را قادر می‌کند که در احترام به آنها با مردم هم صدا شوند» این دسته یک عامل بازدارنده در برابر حکومت بودند و خطرات اجرای بعضی از سیاستها را به شاه و مشاورینش گوشزد می‌کردند.

روحانیان با مردم تماس همیشگی داشتند و مسائل مربوط به زندگی اجتماعی، ازدواج، طلاق، تولد، وفات و صدور اسناد و رسیدگی به اختلافات به عهده آنها بود. به همین جهت مردم به علمای بیشتر علاقه و توجه داشتند تا به مقامات حکومی.

روحانیان نفوذ زیادی در بازار نیز داشتند و با اعلام نظر آنها بازار تعطیل می‌شد. روحانیان در بیشتر ادوار نفوذ و قدرت زیادی داشتند و نظر آنها در کلیه مسائل مورد توجه و قبول بوده است.

در این دوره به علت سوء رفتار حاکم مازندران مردم بر علیه حکومت قیام کردند که منجر به

کشته شدن چندین نفر گردید، روحانیان نیز از مردم پشتیبانی می‌نمودند و خواهان عزل و مجازات حاکم بودند.

از طرف اتابک از آیت‌الله بهبهانی تقاضا شد با تفویضی که دارند از شورش و قیام مردم جلوگیری کنند تا به تقاضای آنها رسیدگی شود.

او توانست با موقعیتی که داشت مردم را آرام کند و ضمن نامه‌ای به اتابک نوشت که شبر، آرام است و شما باید حاکم را مجازات و تعزیز کنید، پیشنهاد او مورد موافقت قرار گرفت و حاکم مازندران احضار گردید. (سند شماره ۶۵)

مسجد محلی بود که تجار و بازاریان در آنجا در ساعات مختلف جمع می‌شدند و به راهنمائی‌های مذهبی و اخلاقی و عاظگوش می‌دادند، مسجد در حقیقت همیشه تکیه گاه مسلمانان بوده و می‌باید، مخالفت با امتیاز رویتر و لغو امتیاز تباکو، اولین مظاهر قدرت روحانیان بود و معلوم گردید که مردم در کنار روحانیان هستند و در مقابل حکومت، که در صفحات قبل درباره آن توضیح داده شده است.

با ذکر این مقدمه معلوم می‌شود که روحانیان چه قدرت و تفویض زیادی در میان اکثریت مردم داشته و توانسته‌اند در پیدایش حکومت قانون نقش بسیار مؤثری داشته باشند.

در اواخر حکومت ناصرالدین شاه، عده‌ای از مردم مخفیانه جلساتی برای بحث و گفتگو درباره آزادی و عدالت و جلوگیری از استبداد حکام تشکیل می‌دادند و خواسته‌های خود را با علماء و طبقات رoshn فکر در میان می‌گذاشتند و از آنها راه چاره می‌خواستند.

فشار اقتصادی و فقر عمومی و عدم وجود عدالت عواملی بود که باعث تحريك مردم گردید. در تاریخ ۲۰ شعبان ۱۲۸۷ق، ناصرالدین شاه فرمانی در خصوص تشکیل یک هیئت دولت صادر کرد و برای جلوگیری از تجاوزات حکام و محدود کردن قدرت و وظایف آنها امور مملکت را به نه وزارت خانه سپرد و صدر اعظم را مسئول قرار داد و در حقیقت از دخالت مطلق خود در حل مسائل مملکتی تا حدود زیادی صرف نظر کرد.

نامه آیت‌الله بهبهانی به اتابک

«بسم الله الرحمن الرحيم - بشرف عرض حضور اشرف اکرم عالی دامت برکاته می‌رساند، امیداست که بپیادش و مجازات زحماتی که در ترویج شرع شریف می‌کشید خداوند عالم عمر پایینه با کمال اجلال و عزت در ظل حمایت بندهان اقدس همایونی خدالله ملکه کرامت فرماید.

بمجرد دستخط مبارک آقایان و اهالی علم را تماماً نوید الطاف ملوکانه و مراحم خسروانه شاهنشاه و معدلت و توجوهات کابرانه حضرت اجل اشرف عالی دادم و مطمئن کردم که متفرق شوند و عریضه عرض کنند و تظلمات خود را بعرض عریضه در پیشگاه سلطان اسلام معروض دارند و با کمال تصرع و مسکنت تعدیات حکومت مازندران را جبران و تدارک بخواهند اینک با کمال تصرع عریضه عرض کردند و به اطمینان و تعهد دعاگو متفرق شدند معلوم است که حضرت اشرف عالی در این موقع آنچه لازمه بزرگی و معدلت است مجارات و تدارک بفرمایند، لقمان را حکمت آموختن غلط است والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته.» (سنده شماره ۶۵/۱)

سواند لایحه مبارکه

«محسنات تشکیل دربار اعظم را مکرر بندگان اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه و دولته بیان و تصدیق فرموده‌اند. به اقتضای همان فرمایشات ملوکانه این دولت ابد مدت باید حکماً یک هیئت رسمی داشته باشد. فواید چنان هیئت رسمی با منظورات جدیده شاهانه از برای دولت علیه ایران محسوس است» بخصوص از برای این عهد که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم مسافت فرنگستان هستند، در غیاب همایون زیاده از حد لازم است که دولت ایران یک هیئت رسمی و یک صورت با عظم و باشکوهی داشته باشد.

لایحه مبارکه

مردوف حسن‌پر ایران مملکت برای مردانه اسرائیل بکبود است
خواهد کرد و این امور بمناسبت مذکوره مقدمه همراه با این اعلام این هیئت
دولت شاه اینچنان یک هیئت رسمی بمنظور این هدف که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم
فرنگستان هستند در غیاب همایون زیاده از حد لازم را تأمین کندالله
که در حقیقت سارکان این دنیا و این اسلام را تأمین کندالله
دولت روزیهات کا برای تجهیز این امور طلاق این دنیا و مذهبی کریم
که تحقیق این امور و این اهداف را کند و این اهداف عزم و عزم و عزم
مملکت نامه موصی بدانند و این اهداف را مذکوره و مذکوره هیئت ملکه
مازندران از این بجهة و تدارک همایشید این امور را تأمین و عزیز
عرض کرند و این اهداف را تهدید و این اهداف را تهدید نمند ملکه
که در این امور این اهداف را تهدید و این اهداف را تهدید نمند ملکه
هیئت و تدارک بندگان از این اهداف را تهدید نمند ملکه

لایحه مکتمل و معمول

خلاصه اصول دربار اعظم را عرض کرده‌ام چون این معانی در این صفحات چندان بروز و ظهوری نداشته‌اند، به نظر خیلی ساده و سهل و بی‌نتیجه خواهد آمد. همین قدر عرض می‌کنم که انتظام کل امور دولت بسته به این چند فقره مطالب ساده است، نتایج این مطالب را باید در امتحانات سایر دول مشاهده کرد.

امیدوارم که از یمن تربیت و تقویت همت شاهنشاهی بر این اساس ساده یک بنای ساخته شود که نام نامی شاهنشاهی را تا انقراض تواریخ مایه تشکر ملت ایران و موجب تعجب کل آیندگان سازد.

«جناب صدراعظم» - این تفصیل وزراء و دربار که نوشته‌اید بسیار پستیدیدم و انشاء الله قرارش را بزودی بدھید و معمول بدارید که هرقدر به تعویق افتاد باعث ضرر دولت است.

تحویراً فی ۲۰ شعبان سنہ ۱۲۸۹

تشکیل دربار اعظم

«سرکار اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی کل امور دولت را در میان نه وزارت و یک صدارت تقسیم خواهند فرمود.

وزارت داخله - وزارت خارجه - وزارت جنگ - وزارت مالیات - وزارت عدله - وزارت علوم - وزارت فواید - وزارت تجارت و زراعت - وزارت دربار - صدارت عظمی
اجرای جمیع اوامر پادشاهی و اداره کل امور دولت ایران بر عهده این نه وزارت است. اداره این نه وزارت محول به صدارت عظمی است.^(۱)

«دربار اعظم عبارت است از اجتماع نه وزیر تحت نظر صدراعظم که شاه او را انتخاب می‌کند حکم عزل و نصب وزراء به پیشنهاد صدراعظم و موافقت شاه صادر می‌شود.

هر وزیری در امور وزارت خود کاملاً مسلط است، هیچ وزیری علاوه‌ حق مداخله به امور وزارت دیگر ندارد، اما کل وزراء در شور کلیه امورات دولتی شریکت اعمال هم‌دیگر و عموماً مسئول امور دولت هستند.

عموم وزراء هر روز یک شنبه و پنج شنبه در یک اداره در جنب اداره صدارت عظمی چهار ساعت به ظهر مانده جمع خواهند شد. مطالب مشورت قبل از انعقاد مجلس معین خواهد بود (که